

6. Trh práce

Pokračoval odvětvově diferencovaný růst zaměstnanosti syčený z významné části ze zahraničí. Mírně ale přibýlo i nezaměstnaných. Mzdový růst si udržoval svižné tempo.

Posílení výkonu ekonomiky se v roce 2025 postupně promítalo i do trhu práce. Přetrvával mírný růst počtu zaměstnanců i sebezaměstnaných, jehož těžiště spočívalo ve službách, které obecně profitovaly z rostoucí tuzemské poptávky. Růst investiční aktivity v ekonomice se odrazil ve výkonech, zaměstnanosti i mzdách ve stavebnictví. Ke konci roku se zlepšená situace v průmyslu zčásti promítla i do zaměstnanosti. Ve zvýšené intenzitě pokračoval příliv pracovníků ze zahraničí, vedle Ukrajiny i ze vzdálených asijských států. Očekávání firem v oblasti zaměstnanosti se zlepšovala, pozitivní posun byl patrný v obchodu i stavebnictví a aktuálně i v průmyslu. Nezaměstnanost vč. její dlouhodobé složky se mírně zvýšila. Nabídka volných pracovních míst stagnovala a přetrvával dlouhodobý strukturální nesoulad nabídky a poptávky. Svižný růst nominálních mezd pokračoval a z jejich mezikvartálních temp nebyla zatím zřetelně patrná tendence k oslabování dynamiky. Na konci roku zrychlil mzdový růst u nejhůře placených zaměstnanců. Stabilizace cenové hladiny v ekonomice vedla k rychlému růstu reálných mezd, jenž byl od počátku loňského roku patrný ve všech hlavních odvětvích. Kupní síla hrubých zaměstnaneckých výdělků dosáhla na konci roku úrovně ze 4. čtvrtletí roku 2019.

Zaměstnanost se po většinu loňského roku mezikvartálně zvyšovala. Počet pracujících v Česku se opět posunul na historické maximum.

Tempo růstu zaměstnanosti se zpočátku loňského roku zvyšovalo. Celková zaměstnanost¹ v 1. čtvrtletí 2025 mezikvartálně vzrostla o 0,4 % a v následujícím období o 0,5 %. Na tomto oživení se podílela většina odvětví služeb a také průmysl, kde došlo k částečné stabilizaci (a ve 2. čtvrtletí se zde počet pracovníků mezikvartálně již nesnižoval). Ve 3. čtvrtletí se však celkové svižné tempo neudrželo a na samém konci roku počet pracovníků pouze stagnoval, především vlivem dílčí korekce v uskupení obchod, doprava, ubytování a pohostinství. Zaměstnanost v celé ekonomice aktuálně čítala rekordních 5,52 mil. osob a proti maximální hodnotě z období poslední konjunktury (4. čtvrtletí 2018) byla vyšší již o 2,7 % (+145 tis.), z rozhodující části díky rozvoji veřejných služeb².

Na mírném meziročním růstu počtu pracovníků se podíleli zaměstnanci i drobní podnikatelé.

Za rok 2025 celková zaměstnanost posílila o 1,1 %³, když se zvyšovala popáté v řadě a ve srovnání s předloňským tempem došlo k jejímu mírnému zrychlení. K loňskému růstu přispěli nejen zaměstnanci (+46 tis.), ale i sebezaměstnaní (+12 tis.)⁴, jejichž procentní nárůst byl ale oproti zaměstnancům o polovinu vyšší. Z pohledu odvětví měl pro celkovou dynamiku zaměstnanosti v ekonomice nadále zásadní význam sektor služeb. Jestliže v roce 2023 táhly celkovou zaměstnanost vyspělé podnikové služby (soustředěné hlavně v odvětví profesní, vědecké, technické a administrativní činnosti) a v následujícím období činnosti v oblasti nemovitostí, loni tuto roli převzaly veřejné služby⁵. V nich totiž pracovalo meziročně o 1,8 % více a na tomto nárůstu, nejvyšším za poslední čtyři roky, se podílela všechna odvětví (nejvíce zdravotní a sociální péče).

Těžiště růstu zaměstnanosti představovaly veřejné služby.

¹ Údaje o zaměstnanosti vycházejí z pojetí národních účtů. Jsou vyjádřeny ve fyzických osobách a očištěny o sezónní vlivy. Na rozdíl od údajů z podnikové statistiky či z výběrového šetření pracovních sil (VŠPS) zahrnují např. i odhad vlivu šedé ekonomiky.

² V odvětví veřejná správa a obrana, vzdělávání, zdravotní a sociální péče bylo loni 4. čtvrtletí ve srovnání s koncem roku 2018 zaměstnáno o 12 % (+117 tis.) osob více. Významný vliv mělo i navýšení ve stavebnictví (+13 %), profesních, vědeckých, technických a administrativních činnostech (+8 %), informačních a komunikačních činnostech (+18 %) a též v oblasti nemovitostí.

³ Na rozdíl od předloňského roku se tak tuzemská zaměstnanost zvyšovala rychleji než v EU (kde v roce 2025 činil její růst 0,5 %), mj. i proto, že byl tuzemský růst podpořen také sebezaměstnanými osobami. Stejně jako v tuzemsku i v Unii se zvyšovala pracovní místa výhradně jen ve stavebnictví (+1,1 %) a napříč odvětvími služeb – nejvíce v oblasti nemovitostí (+2,9 %), peněžnictví a pojišťovnictví (+1,3 %) a také v odvětvích s významnou rolí státu (+1,2 %). Pracovníků naopak ubývalo ve zpracovatelském průmyslu (–0,7 %), kde se situace dále spíše zhoršovala (k pozitivnímu obratu nedošlo ani ve 4. čtvrtletí 2025), obdobně jako v primárním sektoru (–4,8 %). Celkový počet pracovníků v ekonomice loni vzrostl nejvíce na Maltě (+3,9 %) a z významných států hlavně ve Španělsku (+2,7 %) a v Itálii (+1,1 %). Ve Francii a také Německu i ve všech dalších s Českem sousedících státech zaměstnanost stagnovala. K významnějšímu poklesu došlo pouze v Rumunsku (–3,5 %), k mírnějšímu pak v Litvě (–0,7 %), Lotyšsku, Estonsku a Finsku (shodně: –0,5 %) a Slovinsku (–0,4 %). Do rozdílných temp mezi členskými státy významně promlouvala zaměstnanost v průmyslu – nejrychleji rostla ve Španělsku (+3,9 %) a Irsku (+3,6 %), nejvíce se snižovala v Estonsku (–4,5 %) či Rumunsku (–4,2 %) a v Německu se pokles prohloubil na 1,8 %.

⁴ Z podrobnějších údajů VŠPS plyne, že ve 3. i 4. čtvrtletí 2025 se meziročně zvyšovaly jak počty podnikatelů bez zaměstnanců, tak i zaměstnavatelů.

⁵ Pro zjednodušení zahrnují uskupení odvětví Veřejná správa a obrana, Vzdělávání, Zdravotní a sociální péče.

Dařilo se i v vyspělejších podnikových službách, nemovitostem, obchodu i cestovnímu ruchu.

V oblasti ICT loni přibýlo nejméně pracovníků po roce 2012. Ve finančnictví pokračoval úbytek zaměstnaneckých míst.

Ve stavebnictví růst zaměstnanosti zrychlil i díky posílení role drobných podnikatelů.

Pokles zaměstnanosti ve zpracovatelském průmyslu se loni zmírnil a ve 4. čtvrtletí zastavil. Situace v řadě tradičních exportních oborů je ovšem stále obtížná.

Odpracovaná doba se zvyšovala rychleji než fyzický počet pracovníků, především ve stavebnictví a vyspělých službách pro podniky.

Relativně nejvýrazněji se ovšem zvýšila zaměstnanost v menším různorodém odvětví ostatních činností služeb⁶, kde svižně přibýlo podnikatelů (+4,4 %) i zaměstnanců (+4,0 %) a celkový počet pracovníků v tomto odvětví, citelně zasaženém protipandemickými restrikcemi, tak poprvé překonal donedávna rekordní úroveň z předkrizového roku 2018. V uskupení obchod, doprava, ubytování a pohostinství přetrvával loni mírnější růst (+1,0 %). Na jedné straně se dařilo obchodu a aktivitám navázaným na cestovní ruch, současně však ubývala pracovní místa v dopravě a skladování, což souviselo s přetrvávající slabší dynamikou výkonu v průmyslu. V profesních, vědeckých, technických a administrativních činnostech, jež soustřeďují zejména specialisty poskytující vyspělé služby převážně pro podnikovou sféru, se zaměstnanost zvýšila o 1,3 %, což bylo nejméně za poslední čtyři roky (mj. i vlivem zpomalení růstu v kategorii zaměstnanců). Rychle se rozvíjely činnosti v oblasti nemovitostí (+3,5 %), kde nadále přibývala primárně zaměstnanecká místa. Naproti tomu v nejvyspělejších službách (zařazených do kvartérního sektoru ekonomiky) rostla v posledních čtvrtletích celková zaměstnanost jen slabě – v oblasti ICT za loňský rok jen o 0,5 % (tempo se třetí rok v řadě zmírnilo). Ve finančnictví se dokonce snížila (o 0,2 %, druhý rok v řadě, výhradně vlivem zaměstnanců). Jestliže celkové růstové tempo zaměstnanosti bylo loni v oblasti ICT nejslabší od období recese v roce 2012, u peněžnictví a pojišťovnictví šlo o potvrzení dlouhodobějšího trendu souvisejícího s rozvojem digitalizace. Obě odvětví tak čelí v dynamicky se měnícím technologickém prostředí výzvám, jak udržet konkurenceschopnost i vysokou produktivitu a současně efektivně využít relativně nákladnou (a ne vždy snadno dostupnou) práci specialistů.

Mimo sektor služeb přibýlo loni pracovníků pouze ve stavebnictví (+2,5 %). Vysoká zásoba stavebních zakázek vedla během roku k posilování zaměstnanosti (ve 4. čtvrtletí až na 3,5 %), na čemž se významně podíleli drobní podnikatelé. Naopak ve zpracovatelském průmyslu pracovníků meziročně ubývalo třetí rok v řadě. Loňský pokles zde však byl relativně mírnější (–0,2 %) a podíleli se na něm zaměstnanci i sebezaměstnaní. Ve 4. čtvrtletí 2025 navíc došlo k oživení zahraniční poptávky po zboží a zlepšila se i domácí investiční aktivita (stroje, zbraně), což se pozitivně odrazilo v zaměstnanosti – ta vzrostla o 0,3 % a zaznamenala první meziroční růst po třinácti čtvrtletích (k pozitivnímu obratu došlo v segmentu drobných podnikatelů v průmyslu). V ostatním průmyslu se celý loňský rok zaměstnanost po třech letech mírného růstu snížila o 0,4 %. Projevil se dopad prohlubujícího se útlumu v těžbě a dobývání, jenž nebyl kompenzován mírným posílením zaměstnanosti ve vodním a odpadovém hospodářství. V primárním sektoru zemědělství, lesnictví a rybářství se počet pracovníků třetí rok v řadě významně nezměnil, ve srovnání s rokem 2018 byl však o nižší o 6 %.

Celkový počet odpracovaných hodin⁷ v ekonomice se loni meziročně zvýšil o 2,3 %⁸ a během roku navíc tempo mírně zrychlovalo. Obdobně jako v předchozích letech (od ústupu pandemie covidu-19) narůstal počet hodin rychleji než počet zaměstnaných (ve fyzických osobách). Stejně platilo loni s podobnou intenzitou pro zaměstnance i sebezaměstnané, z pohledu hlavních odvětví pak celkově zejména pro stavebnictví (kde rostla odpracovaná doba oproti zaměstnanosti skoro dvojnásobným tempem), v menší míře i pro většinu dalších oblastí ekonomiky (vyjma některých váhově malých odvětví služeb⁹). To souvisí s nedostatkem manuálních (kvalifikovaných i méně kvalifikovaných) pracovníků, ale i specialistů na trhu.

⁶ Ty zahrnují vedle kulturních, zábavních a rekreačních činností např. různé služby pro domácnosti (opravy výrobků, kadeřnické a kosmetické činnosti aj.). Zaměstnanost je v tomto odvětví tvořena z více než třetiny drobnými podnikateli (resp. sebezaměstnanými).

⁷ Údaje vycházejí z pojetí národních účtů a jsou očištěny o sezónní vlivy.

⁸ Ve srovnání s rokem 2019 byl loni počet odpracovaných hodin v ekonomice vyšší o 5,2 %, z toho u sebezaměstnaných o 9,8 %. Analogické navýšení u počtu fyzických pracovníků činilo 2,9 %, z toho u sebezaměstnaných 5,4 %.

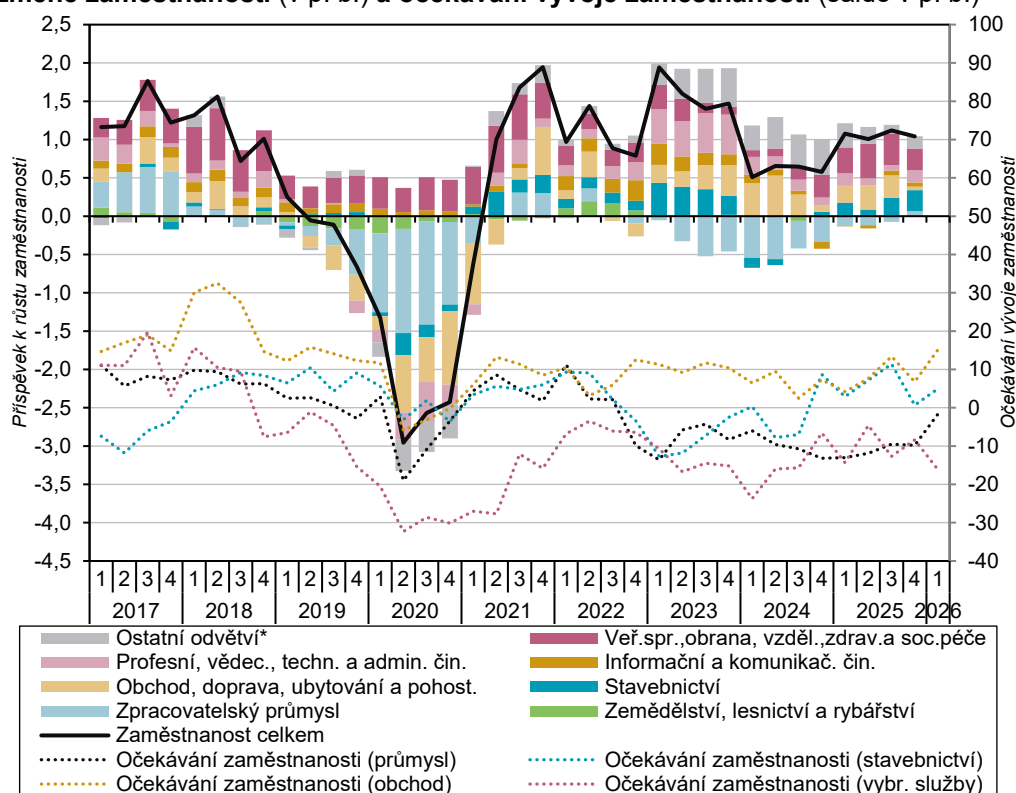
⁹ Jde o činnosti v oblasti nemovitostí, kde odpracovaná doba (jako v jediném z hlavních odvětví) loni dokonce mírně poklesla (o 0,3 %). Druhou výjimku představuje odvětví ostatních činností služeb, kde bylo loni odpracováno meziročně o 3,0 % hodin více, avšak zaměstnanost posílila dokonce o 4,2 %.

Růst produktivity práce se obnovil, zejména díky odvětví ICT. Dařilo se také stavebnictví či primárnímu sektoru.

Zrychlení výkonu ekonomiky vedlo loni i při relativně významném růstu odpracovaných hodin k navýšení produktivity práce. Hodinová produktivita¹⁰ se meziročně zvýšila o 0,3 % a rostla poprvé po roce 2021. Nejvíce se zvýšila v oblasti ICT (+6,2 %) a zároveň byla hlavním tahounem růstu produktivity v celé ekonomice. Svižně rostla i ve stavebnictví (2,2 %) a podobně i v primárním sektoru či v uskupení obchod, doprava ubytování a pohostinství. Naopak třetí rok v řadě nastal pokles v podnikových službách (loni o 1,4 %, v úhrnu o 4,3 %) a produktivita mírně klesla i ve zpracovatelském průmyslu či finančnictví. K pozitivnímu obratu došlo také u produktivity vyjádřené na pracovníka (ve fyzických osobách), která se meziročně lehce zvýšila již ve 2. pololetí 2024. Oproti roku 2019 byla tato produktivita mírně vyšší (+2,2 %), hlavně zásluhou zpracovatelského průmyslu, ICT, finančnictví a také primárního sektoru, kde za toto šestileté období vzrostla skoro o pětinu. Naopak za předkrizovou úroveň zaostala hlavně v činnostech v oblasti nemovitostí a také stavebnictví (o 16 %). Hodinová produktivita práce v celé ekonomice byla loni zcela srovnatelná s úrovní z roku 2019.

Graf č. 14 Celková zaměstnanost (meziročně v %), příspěvky odvětví k meziroční změně zaměstnanosti (v p. b.) a očekávání vývoje zaměstnanosti (saldo v p. b.)

* Těžba a energetika; Peněžnictví a pojišťovnictví; Činnosti v oblasti nemovitostí; Kulturní, zábavní a rekreační činnosti. Poznámka: Saldo očekávání vyjadřuje rozdíl v p. b. mezi kategoriemi růst versus pokles zaměstnanosti v nejbližších třech měsících. Údaje jsou sezónně očištěny a vztahují se k druhému měsíci daného čtvrtletí. Zdroj: ČSÚ (národní účty), Eurostat (konjunkturální průzkumy).

Růst počtu pracujících cizinců v Česku loni zrychlil. Jejich přírůstek

Trh práce se v Česku dlouhodobě vlivem demografického stárnutí i nízké porodnosti potýká s nízkou zásobou volných pracovních sil¹¹. To spolu se silícím tlakem firem na optimalizaci výrobních nákladů podněcuje poptávku tuzemských zaměstnavatelů po

¹⁰ Vyjadřuje sezónně očištěné HDP, resp. HPH na úrovni jednotlivých odvětví (ve srovnatelných cenách roku 2020) na odpracovanou hodinu zaměstnanými osobami (po sezónním očištění).

¹¹ Z údajů VŠPS plyne, že počet ekonomicky neaktivních osob, které si práci nehledají, ale přitom uvádějí, že by chtěli pracovat, dosáhl loni ve 4. čtvrtletí 75 tis. (podobně jako o rok dříve). Navíc pouze pětina z tohoto počtu byla ovšem schopna nastoupit bezprostředně (do 14 dnů) do práce (významnou část pracovních rezerv totiž tvoří studenti a ženy na rodičovské dovolené). Vedle toho je možné do rezerv pracovních sil započítat i frikčně nezaměstnané – v širším pojetí osoby, jež byly bez práce kratší dobu než jeden rok. Těch bylo dle stejného zdroje 106 tis. (meziročně o desetinu více). K nim lze ještě přidat početné okrajovou skupinu pracujících na zkrácený úvazek uvádějících ochotu pracovat déle (20 tis.). I při teoretickém okamžitém zapojení všech těchto osob na trh práce (odhlédneme-li od jejich územního i kvalifikačního nesouladu s potenciálně volnými pracovními místy) by celkový počet zaměstnaných vzrostl jen o 3,9 %.

byl stále tažen hlavně občany Ukrajiny.

Zrychlil příliv osob z některých asijských států. Počty pracovníků ze střední a východní Evropy se zvyšovaly zpravidla jen mírně.

pracovnících ze zahraničí. V posledním období napomáhají snadnějšímu zaměstnávání cizinců legislativní změny snižující administrativní náročnost v této oblasti. To se týká jak ukrajinských občanů¹², tak i cizinců z dalších, nejen z hospodářsky méně vyspělých zemí mimo EU¹³. Dlouhodobý příliv zahraničních pracovníků do Česka proto pokračoval. V dominantní skupině zaměstnanců jich loni v prosinci bylo na úřadech práce dle kvalifikovaných odhadů MPSV registrováno rekordních 935 tis. To bylo meziročně o 90 tis. více¹⁴, přičemž tempo růstu ve srovnání s předchozími roky zrychlilo. Nejvíce meziročně přibýlo již tradičně občanů Ukrajiny (+53 tis. na 358 tis., z toho ženy +27 tis., na 190 tis.), dále Slovenska (+13 tis., na 229 tis.), Filipín (+4,3 tis., na 14,0 tis.) a Vietnamu (+2,1 tis., na 23,0 tis.). Z významnějších skupin cizinců rostl svižně počet občanů Indie, Číny a Kazachstánu, Uzbekistánu a Ázerbájdžánu (shodně okolo 20 %). Naopak u řady početných skupin pracovníků z relativně chudších států střední a východní Evropy – především z Polska, Bulharska, Rumunska a Makedonie – jejich počet rostl minimálně (do 2 %), u Srbska a Bosny a Hercegoviny se mírně snižoval (do 5 %). To souvisí s postupným vyrovnáváním mzdové úrovně v tomto regionu. Třetina všech cizinců v zaměstnaneckém postavení v Česku byla registrována v Praze (spolu se Středočeským krajem pak polovina). Meziročně přibýlo cizinců ve všech krajích – nejvíce v Praze (+16 %), Olomouckém (+15 %) Karlovarském a Pardubickém (+10 %), nejméně v Libereckém (+4,5 %) ¹⁵.

Meziroční růst míry zaměstnanosti ve věku 15 až 64 let se na konci loňského roku zastavil.

Zaměstnanost žen ovšem dále rostla, byť mírnějšími tempy.

Výše uvedené trendy se odrazily v pokračujícím růstu počtu pracovníků s vyšší kvalifikací (zejména specialistů, technických a odborných pracovníků i úředníků), mírně ovšem vzrostla i zaměstnanost v nejnižší třídě pomocných a nekvalifikovaných pracovníků¹⁶. Naopak ubylo osob v některých manuálních profesích, zejména řemeslníků a opravářů či obsluhy strojů a zařízení. Pokračoval i dlouhodobý trend postupného stárnutí pracujících, růst zaměstnanosti byl z drtivé většiny tažen lidmi ve věku nad 45 let. Míra zaměstnanosti¹⁷ (15 až 64letých) dosáhla letos v lednu 75,4 %, meziročně klesla o 0,3 p. b. (po drtivou většinu loňského roku přitom lehce rostla). Za poklesem stáli výhradně muži, u nichž míra dosáhla rovných 80 % (–1,1 p. b.), naopak u žen pokračoval růst na 70,5 % (+0,6 p. b.). Od 2. pololetí 2025 se však nůžky mezi muži a ženami již nerozvírají natolik intenzivně jako dříve (tempo meziročního poklesu míry zaměstnanosti u mužů se již neprohlubuje a současně u žen růst ztlačně slabne). U mužů se projevuje dopad dílčího zlepšení v průmyslu a rozvíjejícího se stavebnictví. Vývoj u žen naznačuje možné aktuální vyčerpání růstového potenciálu v některých odvětvích tržních služeb a také fakt, že většina žen z řady ukrajinských uprchlíků se již patrně na pracovní trh integrovala. Rovněž nárůst nabídky zkrácených pracovních úvazků, zvláště patrný v letech 2022 i 2023¹⁸, loni zmírnil¹⁹.

¹² Oprávnění k zaměstnání (pracovní povolení, zaměstnanecké či modré karty) nepotřebovaly na konci 4. čtvrtletí 2025 více než čtyři pětiny veškerých občanů Ukrajiny (resp. 74 % mužů a 91 % žen) působících v ČR v zaměstnaneckém postavení.

¹³ Od 1. července 2024 nově nepotřebují v Česku pracovní povolení ani zaměstnanecké karty cizinci z některých ekonomicky vyspělých zemí mimo EU (USA, Velká Británie, Kanada, Austrálie, Nový Zéland, Japonsko, Jižní Korea, Izrael a Singapur). Loni na konci prosince pracovalo z těchto zemí v Česku v zaměstnaneckém postavení 10,0 tis. osob (meziročně o 4 % více).

¹⁴ Vedle toho evidovalo MPO ve stejném období 146 tis. cizích státních příslušníků s živnostenským oprávněním v Česku (meziročně o desetinu více). Na tomto růstu se ze dvou třetin podíleli Ukrajinci, jichž v Česku podnikalo 52 tis., s odstupem následovali Slováci (28 tis.), Vietnamci (21 tis.) a s výraznějším odstupem Rusové, Rumuni, Němci a Poláci.

¹⁵ Tento region s poměrně silným zastoupením průmyslu čelí v poslední době relativně vyšší nezaměstnanosti a úbytku pracovních míst (patrně i v subdodavatelských firmách automobilového průmyslu).

¹⁶ Dle údajů VŠPS se jejich počet ve 4. čtvrtletí 2025 meziročně zvýšil o 21 tis., resp. 8 % (růstové tempo během loňského roku sílilo), což mohlo souviset se silným přílivem pracovníků ze zemí mimo EU.

¹⁷ Jedná se o údaje v novém modelu sezónního očištění – pomocí trendcyklu. Inovovaný model očištění lépe odráží změny charakteru trhu práce a sezónnosti. Obdobně je očištěna i měsíční míra nezaměstnanosti.

¹⁸ Ten souvisel s obecnějšími změnami na pracovním trhu po ústupu pandemie covidu-19 a také se státní politikou zaměstnanosti, jež od roku 2023 stimulovala nabídku těchto úvazků (zejména formou slevy na pojistném u zaměstnavatelů, jež se týká vybraných skupin zaměstnanců, např. osoby pečující o dítě do 10 let, osob starších 55 let, osob se zdravotním postižením či studentů).

¹⁹ Počet osob pracujících touto formou přesto meziročně mírně rostl. Dle údajů z VŠPS pracovalo ve 4. čtvrtletí 2025 v Česku na zkrácených úvazcích 366 tis. žen (meziročně +7,5 %) a 149 tis. mužů (+3,7 %). Přestože celá třetina žen pracujících na zkráceném úvazku byla ve věku 30–44 let, meziroční růst počtu těchto úvazků byl soustředěn u starších, popř. nejmladších žen (do 25 let). Ve skupině 25 až 54letých pracovalo touto formou 12,4 % žen a tento podíl meziročně stagnoval (v celé populaci žen činil 15 %). V evropském kontextu tak Česko stále patří k zemím s výrazně podprůměrným zastoupením zkrácených úvazků. V EU takto ve 4. čtvrtletí 2025

V průmyslu i obchodu se krátkodobá očekávání podniků v oblasti zaměstnanosti letos zlepšila, ve službách naopak.	Krátkodobá očekávání tuzemských podniků v oblasti vlastní zaměstnanosti ²⁰ se zlepšovala již během roku 2024. Počátek loňského roku pak přinesl (nejen v Česku, ale i v EU či eurozóně) krátkodobé posílení negativních výhledů, které odrážely rostoucí nejistoty podnikatelů plynoucí patrně z vnějších (zahraničních) faktorů. Během 2. čtvrtletí se ovšem začaly výhledy opět mírně zlepšovat a v letním období vystoupal souhrnný indikátor očekávání zaměstnanosti v Česku nejvýše za poslední dva a půl roku (a jeho úroveň odpovídala dlouhodobému průměru). V další části roku nedošlo k významnějším změnám, nicméně na počátku roku 2026 zavládl lehký závan optimismu, patrný zejména v průmyslu a obchodu. Naopak ve službách došlo ke zhoršení a očekávání, zaměstnanost zde byla ze všech hlavních odvětvích nejslabší ²¹ . V rámci dílčích odvětví přetrvávaly přirozené významné rozdíly ²² . Podíl podniků, pro něž představuje nedostatek pracovní síly jednu z významných růstových bariér ²³ , byl na počátku 1. čtvrtletí 2026 tradičně nejvyšší ve stavebnictví (57 %). Opačně tomu bylo ve službách (15 %) a také v průmyslu (11 %), kde se role této bariéry meziročně mírně snížila, ve stavebnictví a službách naopak lehce posílila.
Mírně přibývalo podniků limitovaných nedostatkem volné pracovní síly ve stavebnictví i službách.	
Obecná míra nezaměstnanosti po většinu roku mírně rostla. I tak zůstává z historického a rovněž mezinárodního hlediska nízká.	Obecná míra nezaměstnanosti ²⁴ se po stagnaci v roce 2024 začala od loňského jara mírně zvyšovat. Nezaměstnanost 15–64letých tak letos v lednu činila 3,3 % ²⁵ (muži: 2,8 %, ženy: 3,8 %). Celková nezaměstnanost tak je srovnatelná jako za vrcholu pandemie (březen 2021) a vyšší byla předtím naposledy na počátku roku 2017. Nezaměstnanost se meziročně zvýšila o 0,5 p. b., podobně u mužů i žen (za poslední pololetí ovšem vykazuje vyšší meziměsíční dynamiku u žen, u mužů je stabilizovaná). To souvisí hlavně se situací v průmyslu. Propuštěné pracovníky z některých útlumových oborů dokázaly stále z velké části vstřebat zejména rozvíjející se služby. I proto se počet dlouhodobě nezaměstnaných razantně nezvýšil ²⁶ . Současně významně nenarůstá ani skrytá nezaměstnanost (ve formě dočasného „úniku“ do ekonomické neaktivity).
Registrovaných uchazečů o práci mírně přibýlo. Jejich podíl na populaci v produktivním věku byl nejvyšší od ledna 2017.	Významnější ochlazení tuzemského pracovního trhu dosud nenaznačují ani údaje z úřadů práce (ÚP). Sezonně neočištěný podíl registrovaných uchazečů o práci na celkové populaci 15 až 64letých dosáhl na konci letošního ledna 5,1 % (muži: 4,9 %, ženy: 5,4 %). To je meziročně o 0,8 p. b. více, jde o nejvýraznější zhoršení od vrcholu pandemie (březen 2021) Mírný růst nezaměstnanosti probíhal nepřetržitě i po celý rok

pracovalo 29 % všech žen ve věku 15 až 74 let, v Německu a Rakousku 50 %, v Nizozemsku dokonce okolo 63 %. Na druhou stranu v rámci států, jež do Unie vstoupily až po roce 2000, měly oproti Česku vyšší podíl jen Estonsko (20 %) a Malta (17 %) a v rámci starších členů dosahovaly velmi nízkého podílu Řecko (10 %) a Portugalsko (8 %). Meziročně se tento podíl zvýšil nejvíce ve Finsku, Belgii, Lotyšsku, Polsku a na Slovensku (v rozmezí 1 až 2 p. b.), v Česku pak o 0,4 p. b.

²⁰ Není-li uvedeno jinak, jsou dále použity sezónně očištěné údaje.

²¹ Dle konjunkturálního průzkumu z února 2026 předpokládala čtvrtina firem (bez zohlednění sezónnosti) v tříměsíčním horizontu snižování počtu zaměstnanců ve vybraných službách, desetina shodně v průmyslu i stavebnictví (ale v obchodu jen 3 %). Naopak úmysl rozšiřovat stavby pracovníků byl nejzřetelnější v obchodě i stavebnictví (shodně 18 %) a nejméně v průmyslu a službách (shodně jen 10 % firem).

²² Převažující negativní očekávání zaměstnanosti vyjádřily podniky v polovině *zpracovatelských průmyslových oborů*. Nejhorší vyhlídky měly strojírenství, hutnictví a slévárenství, výroba stavebních materiálů a chemický průmysl, z menších oborů textilní, oděvní, dřevozpracující a nábytkářský průmysl. Naopak pozitivní výhledy zaměstnanosti přetrvávaly hlavně ve výrobě kolejových dopravních prostředků, elektrotechnice, opravách strojů a zařízení, farmacii a potravinářství. Ve *službách* převažovala negativní očekávání ve čtvrtině dílčích odvětví – nejvíce v peněžnictví a pojišťovnictví, filmovém a hudebním průmyslu, telekomunikacích a reklamě. Naopak optimismus převládá v pohostinství a stravování, informačních činnostech, skladování, činnostech vedení podniků a poradenství v oblasti řízení, bezpečnostních a pátracích činnostech.

²³ Podniky mohly uvést více bariér současně.

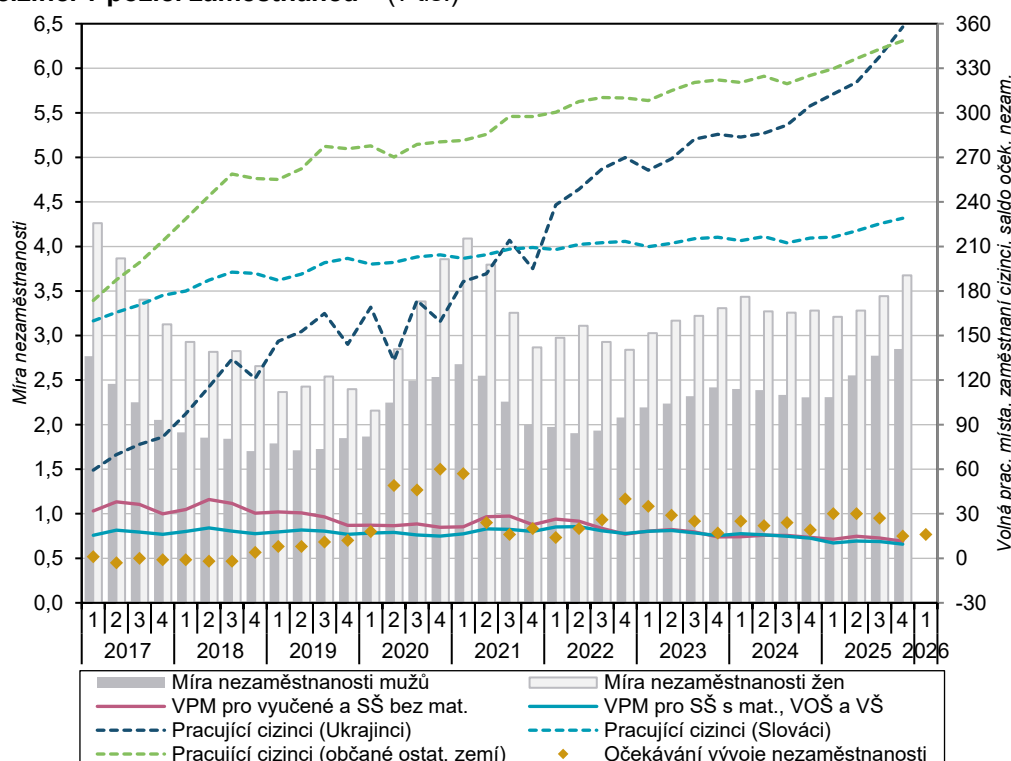
²⁴ Údaje o mírách nezaměstnanosti v Česku vycházejí z VŠPS (dle metodiky ILO) a jsou sezónně očištěny pomocí trendcyklu.

²⁵ Trh práce zůstává i v rámci EU celkově stabilizovaný. V lednu 2026 činila sezónně očištěná míra nezaměstnanosti (15–74letých) v Unii 5,8 % a v eurozóně 6,1 %. Meziměsíčně ani meziročně k významné změně nedošlo. Současná nezaměstnanost je v obou uskupeních téměř na svých historických minimech (přesto je aktuálně mírně vyšší než např. v USA, kde činila 4,3 % či v Japonsku s 2,7 %). Nezaměstnanost v Česku (3,2 %) patří k nejnižším, aktuálně spolu s Polskem a Bulharskem (shodně 3,1 %) a Maltou (3,4 %). V Německu a Nizozemsku je nyní na rovných 4 %, v Maďarsku na 4,5 % a na Slovensku i v Rakousku na 5,6 %. Nejhorší situace je ve Finsku (10,0 %) a po dlouhé době tak nejsou na čele v EU Španělsko (9,8 %) ani Řecko (7,7 %), neboť pokles nezaměstnanosti v těchto zemích patří aktuálně k nejvyšším. K pozitivnímu posunu došlo i ve Švédsku, přesto se zde nezaměstnanost stále drží vysoko (8,0 %). Zvýšená byla nadále i ve Francii (7,7 %) a Dánsku (7,5 %). Meziročně je celková nezaměstnanost nižší v 11 členských státech – hlavně v Řecku (–2,1 p. b.), Švédsku (–1,8 p. b.) a Itálii (–1,5 p. b.), Estonsku (–1,3 p. b.) a Španělsku (–1,1 p. b.). Naopak ke zhoršení došlo ve 14 zemích – hlavně ve Finsku a Dánsku (shodně +0,9 p. b.).

²⁶ Meziročně jich ve 4. čtvrtletí přibýlo 13 tis. (na 52 tis.), především vlivem mužů. Osoby, jež byly bez práce déle než rok, se na celkovém počtu nezaměstnaných aktuálně podílely 33 % (o rok dříve 29 %), což je v dlouhodobém i mezinárodním kontextu průměrná hodnota.

2024, loni se meziroční tempo růstu postupně lehce zvyšovalo. Vyšší než aktuální nezaměstnanost byla naposledy v lednu 2017. Nezaměstnanost je tradičně výrazně regionálně diferencovaná²⁷. Nynější nárůst registrovaných uchazečů o práci může (kromě běžné sezónnosti) souviset i s vyšší aktivitou ÚP v oblasti poradenství a rekvalifikací a také s flexibilnějšími možnostmi kontaktu ÚP (digitálně na dálku). Lze předpokládat, že se již může projevovat i větší odvaha lidí měnit nevyhovující pracovní místa (např. s motivací k vyššímu výdělku či zvýšenou podporou v prvních měsících nezaměstnanosti, jež platí od ledna 2026). Nelze rovněž vyloučit, že část osob, jež měly v posledních měsících úmysl odejít ze zaměstnání, si svůj odchod načasovala až na období platnosti vyšších podpor v nezaměstnanosti.

Graf č. 15 Obecná míra nezaměstnanosti (v %, věk 15 až 64 let), očekávání vývoje nezaměstnanosti ze strany domácností* (v p. b.), volná pracovní místa a pracující cizinci v pozici zaměstnanců (v tis.)**

Pozn.: Míry nezaměstnanosti jsou očištěny pomocí trendcyklu.

VPM = pouze volná pracovní místa s délkou evidence do šesti měsíců. (stav na konci čtvrtletí).

*Sezónně očištěné saldo očekávání nezaměstnanosti v nejbližších 12 měsících (rozíl mezi procentuální četností odpovědi domácností, růst a pokles vyjádřený v procentních bodech). Vztahuje se k prostřednímu měsíci daného čtvrtletí.

**Počet cizinců v postavení zaměstnanců evidovaných na úřadech práce v ČR (na konci příslušného čtvrtletí).

Zdroj: ČSÚ (VŠPS, konjunkturální průzkum), MPSV (VPM registrovaná na úřadech práce v ČR, zaměstnaní cizinci)

Zrychlení růstu ekonomiky se loni příliš neprojevilo do vyšší nabídky volných míst prostřednictvím ÚP.

Úřady práce evidovaly letos na konci ledna 86,4 tis. volných míst²⁸ (v zásadě jen místa s dobou evidence kratší než šest měsíců). Bylo jich čtvrtý měsíc v řadě meziměsíčně méně (a současně srovnatelně jako na konci ledna 2025, 83,3 tis.). Vývoj míst během loňského roku v zásadě odpovídal standardním sezónním vlivům. Dopad zrychlujícího

²⁷ Nejvyšší podíl nezaměstnaných (k obyvatelstvu ve věku 15–64 let) měli aktuálně muži v okrese Karviná (10,5 %) a ženy na Mostecku (11,8 %). Celková nezaměstnanost převyšující alespoň o polovinu celorepublikovou hodnotu se vedle výše uvedených regionů vyskytovala v okresech Bruntál, Sokolov, Chomutov, Znojmo a Děčín. Naopak nejnižší (pod 3,6 %) byla v bezprostředním zázemí Prahy a na Rychnovsku, Pelhřimovsku a Mladoboleslavsku. Meziročně vzrostla nezaměstnanost ve všech okresech ČR – nejvíce na Sokolovsku (z 6,3 % na 8,2 %), Mostecku (z 8,8 % na 10,3 %) a Českolipsku (z 4,9 % na 6,4 %).

²⁸ Dle experimentální statistiky ČSÚ (šetření u podniků prováděná od roku 2020) byla ve 4. čtvrtletí 2025 nabídka tuzemských firem odhadnuta na 99 tis. volných míst (jde jen o místa v pracovním poměru, nikoli o přechodná zaměstnání, např. různé typy dohod). Počet míst se meziročně snížil o 2 % (mírně klesal i v předchozích loňských čtvrtletích). Na současném poklesu nabídky se podílely hlavně administrativní a podpůrné činnosti (–2,2 tis.) a dále veřejná správa a také doprava vč. skladování (shodně okolo 1 tis.) a trochu překvapivě i stavebnictví a informační a komunikační činnosti. Naopak nejvíce rostla nabídka míst v obchodu a průmyslu (shodně zhruba o 2 tis.) a ve vzdělávání (+1,2 tis.). Nejvíce volných pozic bylo v odvětvích s významnou rolí státu (26 tis.), v průmyslu (25 tis.) a v obchodu (13 tis.).

růstu ekonomiky není zatím na nabídce míst příliš patrný²⁹. Na 1 volné místo připadalo aktuálně v Česku 4,4 uchazeče (vč. osob dočasně nedosažitelných). Přetrvával významný strukturální nesoulad nabídky a poptávky z kvalifikačního³⁰ i regionálního pohledu³¹. Obavy lidí z růstu nezaměstnanosti (vyjádřené v rámci konjunkturálních průzkumů) v 1. pololetí 2025 narůstaly, následně došlo ke stabilizaci a během podzimních měsíců se významně snížily, a tak se na počátku roku 2026 pohybovaly pod dlouhodobým průměrem.

Tempo růstu nominálních mezd se během loňského roku příliš neměnilo.

Mzdový růst byl podpořen zejména zlepšeným výkonem ekonomiky a přetrvávajícím nedostatkem volné pracovní síly v řadě oborů.

Ve 4. čtvrtletí 2025 dosáhla průměrná hrubá měsíční nominální mzda zaměstnance v národním hospodářství 52 283 korun a meziročně vzrostla o 7,4 %. Sezónně očištěná mzda posílila mezikvartálně o 1,8 %, což se nevymyká z vývoje za posledního 1,5 roku. Přepočtený evidenční stav zaměstnanců se meziročně zvýšil o 0,2 % (stejně jako v úhrnu od počátku loňského roku). Průměrná hrubá měsíční mzda za celý loňský rok čítala 49 215 korun a vzrostla o 7,2 % (identicky i v letech 2023 a 2024). Přetrvávající svižný mzdový růst souvisí s postupným posilováním výkonu tuzemské ekonomiky, včetně růstu produktivity práce. Projevuje se i celkový nedostatek volné pracovní síly, jenž je nejvíce viditelný ve stavebnictví, ale i v některých službách (např. v dopravě). Vzhledem k přetrvávající poměrně nízké nezaměstnanosti (i k jejímu stabilnímu výhledu na nejbližší období) a klesajícím obavám domácností z jejího růstu může docházet k větší fluktuaci pracovníků. Ti mohou být více motivováni ke změně pracovního místa s vidinou vyššího výdělku (mj. i vlivem státní politiky zaměstnanosti – růst nabídky rekvalifikací, zvýšení státní podpory lidem v prvních měsících nezaměstnanosti). Na druhou stranu mzdový růst v ekonomice stále tlumila potřeba úspor v rozpočtové sféře a také vytrvale rostoucí počet zahraničních pracovníků ze „třetích zemí“. Ti často obsazují nízkokvalifikované pozice a jejich výdělky tudíž zpravidla nedosahují úrovně občanů Česka³².

Svižný růst kupní síly průměrných mezd přetrvával. Kupní síla se nacházela na úrovni z konce roku 2019.

Při stabilizaci vývoje spotřebitelských cen tak vystoupal meziroční růst průměrné reálné mzdy ve 4. čtvrtletí na 5,1 % (za celý loňský rok na 4,6 %, podobně i v roce 2024). Byť jde o vysoký růst, ve srovnání s konjunkturními roky 2018 a 2019 zhruba o 1 p. b. zaostává. Meziročně se kupní síla mezd zvýšila ve všech hlavních odvětvích (vč. nejvýznamnějších oborů zpracovatelského průmyslu), což platilo i v předchozích loňských čtvrtletích. Na úrovni celé ekonomiky roste meziročně reálná mzda nepřetržitě od počátku roku 2024. Celkově se aktuální kupní síla hrubých mezd aktuálně nacházela na úrovni 4. čtvrtletí 2019, u čistých výdělků již tuto úroveň patrně mírně překročila³³.

Mzdy rostly celoročně relativně nejvíce ve vyspělých podnikových službách, ve 4. čtvrtletí pak v energetice.

Meziroční růst mezd na konci loňského roku se ve většině odvětví příliš nelišil od tempa za celý rok 2025. Mezi odvětvími jsou však tradičně patrné významnější rozdíly v dynamice mezd. Ty ve 4. čtvrtletí souvisely i s výplatou mimořádných odměn a předvánočních bonusů. V energetice tak mzdový růst činil 15,8 % (za celý loňský rok jen o 7,8 %). Projevily se zlepšené ekonomické výsledky tohoto odvětví a nižší srovnávací mzdová základna. V profesních, vědeckých a technických činnostech pokračovala vysoká poptávka po kvalifikovaných specialistech a mzda tak ve 4. čtvrtletí

²⁹ Řada volných míst (zejména pro osoby s vyšší kvalifikací) je však inzerována jinou formou (např. přes pracovní portály). Současně zdaleka ne všichni nezaměstnaní (dle mezinárodního pojetí ILO) využívají jako primární zdroj informací o nabídce volných míst úřady práce. Lidé s vyšším vzděláním častěji preferují více způsobů hledání práce současně (umísťování a aktualizování životopisů, aktivní absolvování pohovorů aj.).

³⁰ U téměř tří čtvrtin volných pracovních míst postačovalo uchazečům pouze základní vzdělání. Naopak více než třetina všech registrovaných uchazečů o práci disponuje alespoň maturitním vzděláním.

³¹ Nejvíce uchazečů o místo připadalo na konci ledna 2026 tradičně na okres Karviná (20), dále Sokolov a Děčín (shodně 17), Bruntál (14), Hodonín a Znojmo (12) a Jablonec n. Nisou (11) a Ústí nad Labem (10). Naopak téměř vyrovnaný poměr mezi uchazeči a místy byl v okresech Mladá Boleslav (1,3), Praha-východ a západ (1,4) a příznivý byl nadále na Tachovsku (1,6) a v Praze (1,7).

³² Dle předběžných výsledků Informací a statistik o průměrném výdělku (v gesci MPSV) dosáhl loni medián mzdy Ukrajinců pracujících v tuzemsku jen 77 % mzdy pracovníků s českým občanstvím, u občanů Bulharska to bylo 91 %, Polska a Rumunska shodně 97 %, ale u Slováků 116 % a u ostatních cizinců celkově 97 %.

³³ U čistých výdělků promlouvá do jejich vývoje nepříznivě mírné zvýšení daňového zatížení práce vlivem znovuzavedení zaměstnaneckých odvodů na nemocenské pojištění (celkový odvod sociálního pojištění za zaměstnance se zvýšil z 6,5 % na 7,1 %), jež bylo schváleno v rámci vládního konsolidačního balíčku (s účinností od ledna 2024). K růstu kupní síly výdělků naopak přispělo zrušení superhrubé mzdy (leden 2021).

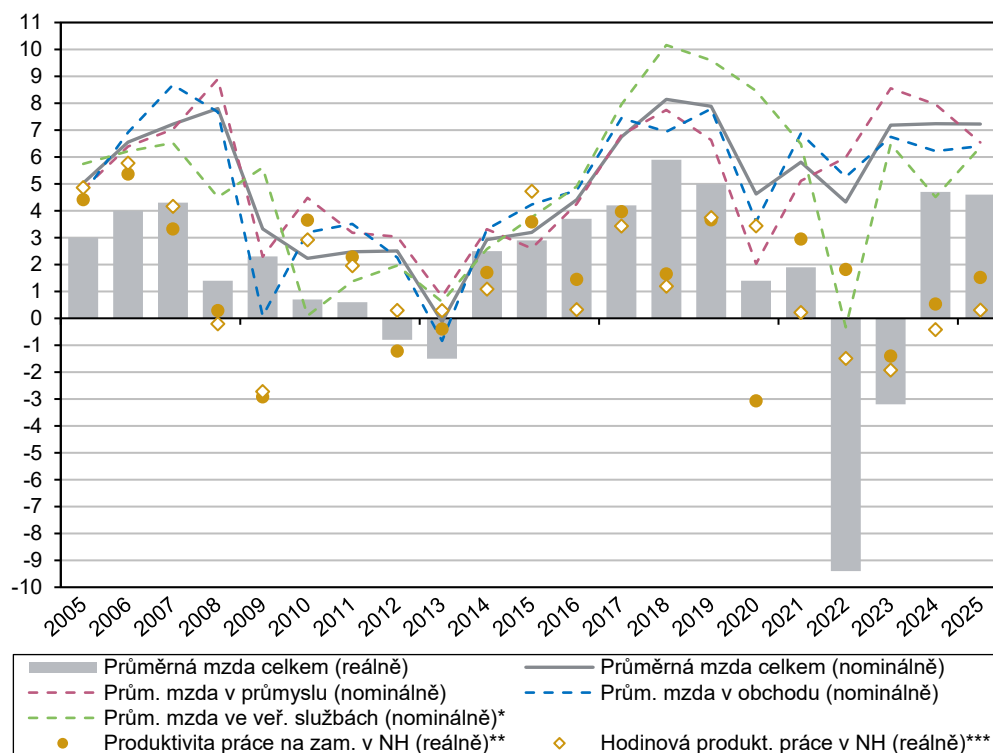
Významně si ale polepšili i zaměstnanci ve stavebnictví či v primárním sektoru.

vzrostla o 11,8 % (podobně i v celoročním pohledu, kde šlo o nejvyšší růst mezi všemi odvětvími). Dařilo se ale i některým odvětvím s tradičně nízkou úrovní mezd – v zemědělství, lesnictví a rybářství výdělky rostly o 11,5 % (nejvíce od 1. čtvrtletí 2008). V pozadí růstu byly dobré hospodářské výsledky (vyšší úroda plodin, růst rentability chovů některých zvířat) i postupující modernizace výroby, jež snižuje nároky na nízkokvalifikovanou pracovní sílu (jež je i tak pro toto odvětví obtížně dostupná). Ve stavebnictví činil mzdový růst 10,9 % (byl vyšší než tempo v celé ekonomice již více než po dva roky), a to při souběžně mírně posilující zaměstnanosti. V administrativních a podpůrných činnostech byly výdělky vyšší o 9,1 % a v dopravě a skladování o rovných 8 % – v obou případech při dlouhodobě klesající zaměstnanosti. To neplatí v činnostech v oblasti nemovitostí, kde navíc mzdy vzrostly o 8,8 % a jejich úroveň se tak postupně blížila hladině celé ekonomiky.

Mzdový růst v odvětvích s významnou rolí státu loni čtvrtý rok v řadě zaostal za celou ekonomikou.

V odvětvích s významnou rolí státu se ve 4. čtvrtletí (i po celý loňský rok) mzdy zvyšovaly nejvíce v kulturních, zábavních a rekreačních činnostech, a to o 9,8 % (jejich úroveň však zůstávala stále podprůměrná, na rozdíl od zbylých oblastí veřejných služeb). Ve veřejné správě, obraně a soc. zabezpečení se průměrné mzdy zvýšily o 8,4 % (během roku jejich tempo posilovalo, naopak po celý rok 2024 byl růst velmi nízký). Slabší mzdový růst ve vzdělávání (6,6 %) i ve zdravotní a sociální péči (4,5 %) byl zčásti „obětován“ pokračujícímu svižnému růstu zaměstnanců (v obou případech činil přes 2 %). Celkově loni mzdový růst v odvětvích s významnou rolí státu čtvrtý rok v řadě zaostal za celou ekonomikou.

Graf č. 16 Průměrná nominální i reálná mzda a produktivita práce v národním hospodářství (meziroční změna, v %)

*Zahrnuje odvětví s významnou rolí vládního sektoru: Veřejná správa a obrana, povinné sociální zabezpečení; Vzdělávání; Zdravotní a sociální péče; Kulturní, zábavní a rekreační činnosti.

**Vyjadřuje HDP v celé ekonomice (ve srovnatelných cenách roku 2020) vztahovaný na pracovníka (ve fyzických osobách).

***Vyjadřuje HDP v celé ekonomice (ve srovnatelných cenách roku 2020) vztahovaný na celkový počet odpracovaných hodin.

Zdroj: ČSÚ

Do přetrvávajících umírněných mzdových temp v průmyslu se promítají složité

Slabší hospodářské výsledky spolu se stále významnými nákladovými tlaky se propsaly do relativně umírněného růstu mezd ve zpracovatelském průmyslu, jenž ve 4. čtvrtletí 2025 činil 6,8 % (za celý rok 6,6 %). Z hlavních oborů se výdělky zvýšily nejvíce ve výrobě

ekonomické podmínky tohoto odvětví.

V peněžnictví a pojišťovnictví bylo relativní mzdové tempo nadále podprůměrné.

motorových vozidel (+7,5 %, na 59,4 tis. korun měsíčně), nejméně v jeho subdodavatelském oboru – gumárenství a plastikářství (+5,1 %). Nadále platí, že z hlavních zpracovatelských oborů se počet zaměstnanců zvyšuje jen v potravinářství (v oblasti automotive je naopak pokles jeden z nejvyšších: okolo 3 %). V těžbě a dobývání meziročně ubyla skoro desetina pracovníků a průměrná mzda rostla druhým rokem slabším tempem (loni ve 4. čtvrtletí o 4,7 %) a její úroveň (hlavně v celoročním pohledu) se již významně nelišila od celé ekonomiky. V odvětví obchodu, soustřeďujícím skoro třetinu zaměstnanců celého tržního segmentu služeb, se mzdy ve 4. čtvrtletí zvýšily o 7,1 % (celoročně o 6,4 %). Podobně tomu bylo v ubytování a stravování a pohostinství a též v informačních a komunikačních činnostech (ICT). I tak však průměrné výdělky v ICT (90,7 tis. korun) zůstaly mezi odvětvími na špičce a oproti ubytování a stravování a pohostinství byly trojnásobně vyšší. V peněžnictví a pojišťovnictví se mzdy zvýšily jen o 3,7 % (za celý loňský rok o 5,2 %, šlo o již třetí rok v řadě o podprůměrné tempo). V tomto odvětví však hrají relativně nezanedbatelnou roli i nemzdové finanční benefity (jejichž význam mohl posílit vlivem mírného zvýšení zdanění osob s vysokými příjmy – ve vazbě na konsolidační balíček platný od roku 2024). Nejslabší růst mezd nastal v malém nízkovýdělném odvětví ostatních činností služeb (+3,4 %)³⁴.

Relativně nejvyšší růst mezd i zaměstnanosti vykázala mezi kraji nadále Praha.

Mezi regiony rostly loni ve 4. čtvrtletí průměrné nominální mzdy meziročně nejvíce v Praze (+7,8 %, z ostatních krajů v Pardubickém (+7,7 %), Jihomoravském (+7,5 %) a také Moravskoslezském (+7,4 %), ve kterém to ale na rozdíl od výše uvedených regionů bylo spojeno s poklesem zaměstnanosti. Nejméně se mzdy zvyšovaly v kraji Karlovarském, Libereckém a Zlínském (od 6,1 % do 6,3 %). Téměř identický obraz byl patrný i za celý rok 2025. Mzdová hladina aktuálně převyšuje úroveň celé ekonomiky jen v Praze (+24 %) a těsně pod průměrem byla v kraji Středočeském a Jihomoravském, naopak zaostávala nejvíce v kraji Karlovarském (–14 %) a o desetinu v Libereckém, Olomouckém, Zlínském a Moravskoslezském kraji.

Mzdový růst nejhůře placených zaměstnanců na konci roku výrazně zrychlil.

Medián mezd dosáhl ve 4. čtvrtletí 45,5 tis. korun měsíčně a vzrostl meziročně o 8,8 %, tedy nejvíce za posledních čtyř a půl roku (celoroční mzdový medián dosáhl loni 44,3 tis. korun, meziročně +6,4 %). Rychleji rostl na konci roku u žen (9,5 %, na 42,7 tis.). Desetina zaměstnanců s nejnižšími mzdami pobírala hrubou měsíční mzdu pod hranicí 23,3 tis. korun (dolní decil meziročně vzrostl o vysokých 13,8 %), desetina s nejvyššími mzdami měla výdělky nad hranicí 89,0 tis. korun (horní decil se zvýšil o 7,8 %). Celkové mzdové difference se tak ve 4. čtvrtletí meziročně snížily (v předchozí části loňského roku se však téměř neměnily). Mezera v prostředních výdělcích dle pohlaví klesla o 1 p. b. a činila 11,7 % (u výdělků na dolním decilu byl rozdíl jen 3,8 %). Relativně nejvíce tak rostly celkově nejnižší mzdy, hlavně díky řadě odvětví tržních služeb (ale zčásti i státu – např. v kultuře a sociálních službách), kde se prohlubuje nedostatek volné pracovní síly a zároveň má stále (i po zrušení zaručených mezd v tržní sféře) dílčí vliv i pokračující růst zákonné minimální mzdy.

Celkové mzdové difference meziročně narostly. Mezera ve výdělcích mezi muži a ženami se ale zúžila.

³⁴ To zahrnuje podnikatelské, zaměstnavatelské a profesní organizace a také osobní služby (např. kadeřnictví, pohřebnictví), opravy výrobků a také zaměstnávání domácího personálu.